

som Anklageren fremstoffer uden Rettens Foranstaltning; ender Sagen uden at fore til den Sigtedes Domsfældelse, er den private Anklager pligtig at erstatte saavel de det Offentlige paaførte Udgifter som og den Sigtede saadanne Udgifter, der ere det Offentlige uvedkommende, og som Retten ikke skjøner uforholdne. Anklageren er pligtig til inden en af Retten bestemt Frist at stille en efter Rettens Skjon passende Sikkerhed i rede Penge for de Dmfostringer, som det saaledes kan blive ham paalagt at tilsvare det Offentlige og den Sigtede; stilles denne ikke, betragtes Anklagen som frafalden. Over Rettens Afgjørelse i denne Henseende kan der finde Besværing Sted.

Søvrigt finde de ovenstaaende Regler ogsaa Anvendelse i disse Sager, saaledes dog at den Sigtedes Erstatningspligt ogsaa omfatter Udgifter for Anklageren, som Retten ikke skjøner uforholdne.

§ 481.

I andre Straffesager end de i § 480 nævnte, som forfølges af en privat Anklager, har enhver Part at betale de Dmfostringer, som medføres ved processuelle Skridt, der af ham begjæres eller foranlediges, med Forbehold af Erstatningsret. Dmfostringer ved processuelle Skridt, som Retten i Embeds Medfør beslutter, samt ved den idømte Strafs Fuldbyrkelse — Inddrivelse af Bøder til den Forurettede undtagen — udredes af det Offentlige med Forbehold af den Sigtedes Erstatningspligt.

Den tabende Part er pligtig at erstatte Modparten og efter Omstændighederne det Offentlige de paaførte Udgifter, som Retten ikke skjøner uforholdne, overensstemmende med de efter Forholdets Natur lempede Regler i foranstaaende Paragrafer.

Optræder en Udlænding som Sagsøger, er han pligtig til, naar den Sigtede fordrer det, eller Retten ellers finder Grund dertil, at stille Sikkerhed for de Dmfostringer, som det kan blive paalagt ham at tilsvare; Sikkerhedens Art og Størrelse og Fristen til dens Tilveiebringelse fastsættes af Retten; stilles den ikke, betragtes Anklagen som frafalden. Over Rettens Afgjørelse i denne Henseende kan der finde Besværing Sted.

§ 482.

Særlige Dmfostringer, som foraarlages ved Forfølgning af borgerlige Retsskrav i Forbindelse med Straffesagen, udredes af hver Part for sig, med Forbehold af Retten til at faa Erstatning af den Tabende. Finder Paatjendelse ikke Sted, falde saadanne særlige Udgifter den Klagende til Last, men kunne efter Omstændighederne kræves erstattede under den borgerlige Domsfag, som staar ham aaben.

§ 483.

Om Erstatning af Dmfostringer træffer Retten Afgjørelse ved Dommen eller, naar Sagen endes uden Dom, ved Kjendelse, naar Sagen sluttet. Skal som Følge af den i Anledning af et Retsmiddel truffne Afgjørelse yderligere Behandling af Sagen finde Sted, afgjøres Spørgsmaalet om Dmfostringerne ved den endelige Dom.

Er Spørgsmaalet om Erstatning af Dmfostringer ved enkelte Retshandlinger eller Afsnit i Sagens Behandling uafhængigt af Sagens Udfald, kan der strax derom træffes Afgjørelse ved Kjendelse.

Trediemand, hvem det paalægges at erstatte Dmfostringer, bør der forinden være givet Leilighed til at udtale sig herom, forsaavidt ikke særegne Forrifter ere givne, saasom med Hensyn til udeblevne Bidner.

Om Dommere ere pligtige at bære Dmfostringer, afgjøres af den overordnede Ret, til hvilken Paaanke har fundet Sted, efterat der er givet Dommeren Leilighed til at fremføre sit Forsvar.